

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ

ШВЕЦЬ Дмитро Володимирович - доктор юридичних наук, доцент, ректор Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID 0000-0002-1999-9956

УДК 342.9 : 351.74

DOI 10.32782/EP.2020.3.6

В статье рассмотрено современное состояние распространения коронавирусной инфекции (COVID-19) в Украине, деятельность государственных органов, в частности Национальной полиции Украины в условиях карантинных ограничений, направленных на предотвращение распространения коронавирусной инфекции (COVID-19), подходы ученых по совершенствованию правового регулирования соответствующих отношений.

Отмечается, что современный этап развития ситуации с распространением коронавирусной инфекции (COVID-19) в Украине требует более решительных действий от всех органов государственной власти, направленных на блокирование распространения этой инфекции и лечения больных. Непотложными мерами сегодня должны быть максимальное ограничение культурно-массовых и спортивно-массовых мероприятий, максимальный переход на дистанционное обучение и дистанционную работу, введение общих карантинных ограничений выходного дня, внедрение действенных механизмов возмещения предпринимателям соответствующих расходов, закупка и распространение вакцины от коронавирусной инфекции, обеспечение медицинских учреждений необходимым оборудованием и медикаментами для лечения этой инфекции. Национальная полиция Украина в этих условиях должна действовать более решительно, жестко пресекать нарушения карантинных норм, в частности привлекать к ответственности

нарушителей режима ношения медицинских масок как среди граждан, так и среди лиц, которые должны такой режим обеспечивать в общественных, торговых и других местах скопления населения.

Ключевые слова: полиция, карантин, коронавирусная инфекция, экстремальные условия, права человека, дистанционное обучение, полицейский.

Постановка проблеми

В останні роки у світі значно побільшало викликів світового масштабу. Україна як частина світової цивілізації не стоїть осторонь від цих викликів. Упродовж тривалого часу наша країна вчилася жити в умовах гібридної війни, збройної агресії та окупації частини території. Усе це дуже екстремальні умови функціонування органів державної влади, у тому числі правоохоронних органів. Як виявилось, це далеко не межа екстремальних умов функціонування держави. 2020 рік ознаменував собою початок не менш складних умов життєдіяльності суспільства та держави у світовому масштабі. Поширення коронавірусної інфекції (COVID-19) у світі змусило уряди країн запроваджувати безпрецедентні карантинні, організаційні та правові заходи. Подібної пандемії світ не знав протягом останніх 100 років.

Усі заходи, що вводилися для боротьби з коронавірусною інфекцією, до цього часу були виписані хіба що на випадок війни із застосуванням бактеріологічної зброї. Поодинокі випадки застосування карантинних

заходів як у світі, так і в Україні, мали локальний характер і рідко були пов'язані із поширенням не відомої для медицини хворобою, небезпечною саме для людини. У таких умовах постає все гостріша проблема забезпечити попередження поширення хвороби серед населення, адже лікування є дорожчим як фінансово, так і організаційно. У свою чергу, попередження та профілактика захворюваності завжди пов'язані з певними обмеженнями для людей організаційного, фінансового та особистого характеру, а тому не завжди сприймаються свідомо людиною та добровільно виконуються. Держава змушена застосовувати заходи адміністративного впливу до громадян, які добровільно не дотримуються обмежень, та здійснювати контроль за дотриманням таких обмежень. Основна робота в цьому напрямку покладається на органи Національної поліції України. Однак, система органів поліції, так само як і всі інші органи державної влади та суспільство були не зовсім готові до такого розвитку подій, напрацьовані раніше плани дій не у всьому узгоджувалися з характером теперішньої пандемії. Тому гостро постає проблема забезпечення належної діяльності поліцейських в умовах карантинних заходів, спрямованих на запобігання поширенню коронавірусної інфекції.

Стан дослідження проблеми

Питанню дослідження діяльності правоохоронних органів в екстремальних умовах було присвячено низку наукових праць вітчизняних учених-правознавців у різних галузях правової науки, серед яких О.М. Бандурка, О.В. Джафарова, Л.С. Криворучко, С.О. Кузніченко, О. Ю. Синявська, С.О. Шатрава. Дослідження проблем діяльності державних органів в умовах карантинних обмежень сьогодні зустрічаються в публікаціях таких учених, як О.С. Бакумов, К.А. Бугайчук, О.І. Зозуля, В.В. Крикун, К.Ю. Мельник. Разом з тим сьогодні в достатній мірі не знайшли свого відображення в наукових джерелах проблеми здійснення службової діяльності поліцейськими в умовах карантинних заходів, спрямованих на запобігання поширенню коронавірусної інфекції.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є вироблення рекомендацій щодо покращення стану справ у сфері запобігання поширенню коронавірусної інфекції поліцейськими засобами. Завданням статті є опрацювання досвіду здійснення службової діяльності поліцейських в умовах пандемії коронавірусної інфекції та виокремлення основних проблем при виконанні службових обов'язків поліцейськими в умовах карантинних обмежень.

Виклад основного матеріалу

Поширення коронавірусної інфекції в Україні відбувається сьогодні наростаючими темпами, хоча і не такими значними, як у деяких країнах світу, але тенденція невтішна. Тривалий час Україна не мала значних темпів поширення захворюваності. Така динаміка поширення захворюваності в державі була наслідком кількох факторів. Серед факторів, які на першому етапі сприяли поширенню коронавірусної інфекції в Україні, були такі: велика частка працюючого населення за кордоном та їх повернення в Україну після запровадження карантину; незабезпеченість населення у перші тижні карантину медичними масками, окулярами, рукавичками, засобами дезінфекції рук тощо. До факторів, які не сприяли поширенню коронавірусної інфекції, слід віднести: досвід проведення карантинних заходів локального характеру через небезпеку поширення епізоотій в Україні; незначну мобільність населення; відсутність розвиненого міжнародного туризму в нашій країні тощо.

Сьогодні в Україні ми маємо наступну ситуацію. Так, за даними Центру громадського здоров'я, станом на 11 жовтня 2020 р. в Україні зафіксовано 4 768 нових випадків коронавірусної хвороби COVID-19. Кількість активних хворих 142 555 осіб. Загалом в Україні 261 034 лабораторно підтверджені випадки COVID-19, із них 4 972 летальні, 113 507 пацієнтів одужали. Проведено 2 582 768 тестувань методом ПЛР. За добу одужало 937 пацієнтів [1].

На нашу думку, основним фактором, який сприяє сьогодні збільшенню динаміки поширення коронавірусної інфекції, є певного роду «психологічна втома» від очікування

закінчення карантинних заходів або захворюваності. Людина психологічно не може постійно перебувати в страху від дії одного і того ж неочевидного фактора. Як показала практика, з часом психіка людини адаптується до постійної загрози, і стає звичним чути пояснення на кшталт «рано чи пізно всі перехворіють». Ситуація ускладнюється і самою характеристикою захворювання: існування безсимптомного перебігу, перебіг у легкій формі, не 80-100% смертність. Усе це призводить до зневажливого ставлення населення до прийнятих карантинних заходів.

Дія названих факторів не є константою, і ситуація змінюється. Чітке управління ситуацією з поширенням захворюваності сьогодні вимагає зважених рішень та їх чітке виконання. Більше того, запровадження жорстких карантинних заходів не може бути єдиною панацеєю. Адже їх запровадження зменшує ділову активність, призводить до збільшення безробіття, зменшує податкові надходження поряд зі збільшенням видатків держави на боротьбу з коронавірусом. Переважна незможність населення не дозволяє людям пережити тривалий вимушений карантин без отримання заробітної плати. Недарма низка країн світу почала рухатися шляхом пом'якшення карантину задля порятунку економіки, а сама світова економіка, за словами економістів, входить у «чергову» кризу, і ще не зрозуміла її потенційна тривалість та глибина.

Державна політика України в боротьбі з поширенням коронавірусної інфекції, за оцінками багатьох фахівців, є досить адекватною і на першому етапі допомогла уникнути кризи системи охорони здоров'я у вигляді значного перевищення кількості хворих над кількістю місць для їх стаціонарного лікування. Однак це зовсім не означає, що проблем не буде. Сьогодні вони все більш поглиблюються і це уже визнають на загальнодержавному рівні.

Взагалі ж проблематика карантинних обмежень та боротьби з поширенням коронавірусної інфекції є комплексною, у вирішенні якої повинні бути задіяні всі державні органи. У юридичній науці почали формуватися наукові висновки та рекомендації стосовно напрямків діяльності державних органів в

умовах карантинних обмежень, спрямованих на запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19).

Так, О.С. Бакумов відзначив, що в умовах карантинних обмежень гостро постало питання забезпечення прав людини, зокрема у трудовій та соціальній сфері. Передусім, необхідно було для отримання засобів до існування забезпечити можливість економічно активного населення безпечно працювати, у випадку неможливості забезпечення цього мала б надаватися населенню державна соціальна допомога. Верховна Рада України, працюючи в умовах карантину, прийняла низку законів, спрямованих на забезпечення соціально-трудова прав населення в умовах карантинних обмежень. Це закони України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 17 березня 2020 р. № 530-IX, «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 30 березня 2020 р. № 540-IX та «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік»» від 13 квітня 2020 р. № 553-IX, якими було внесено низку важливих змін до національного законодавства [2, с. 18].

К.Ю. Мельник звертає увагу на те, що для отримання засобів до існування економічно активне населення має працювати або ж держава, яка позиціонується як соціальна та правова, повинна надати йому соціальну допомогу. Належне ж функціонування держави без варіантів залежить від чинної економіки. Тому для забезпечення життєдіяльності людини та держави є необхідним запровадження механізмів функціонування підприємств, установ, організацій та закладів в умовах вищенаведених обмежувальних закладів. Одним з елементів такого механізму має стати дистанційна робота. Учений вважає, що існує доцільність доповнити Кодекс законів про працю України статтею, яка б передбачала основні правила застосування дистанційної роботи в Україні, та розробити сучасний комплексний нормативно-право-

вий акт рівня постанови Кабінету Міністрів України з назвою: «Про затвердження Положення про дистанційну роботу» [3, с. 65-66].

На думку О.І. Зозулі, встановлення та реалізація в рамках запобігання поширенню COVID-19 обмежень основних прав людини у демократичній, соціальній, правовій державі та громадянському суспільстві мають відповідати критеріям правомірності (відповідність змісту та процедури обмежувальних заходів Конституції та законам України, міжнародним стандартам прав людини), обґрунтованості (реальними протиепідемічними цілями), пропорційності (переважання інтересів охорони здоров'я нації перед правами конкретної людини) та тимчасовості (дія обмежень протягом мінімально необхідного терміну). Забезпечення балансу між інтересами охорони здоров'я нації та дотриманням громадянських і політичних прав людини потребує встановлення додаткових дієвих гарантій їх реалізації в умовах пандемії COVID-19 та запроваджених заходів із запобігання її поширенню. На дотриманні громадянських і політичних прав людини негативним чином позначаються недоліки юридичної техніки (зокрема термінології) правових актів щодо запобігання поширенню COVID-19, несвоечасність встановлення та оновлення профілактичних і протиепідемічних заходів (обов'язкова самоізоляція, обробка персональних даних без згоди особи та ін.), відсутність або несвоечасність закріплення порядку їх реалізації, значні прогалини та колізії у формулюванні таких заходів, що унеможливають їх точну та одноманітну реалізацію, а також недостатня правороз'яснювальна робота, відсутність усталеної та одноманітної судової практики щодо порушень конституційних прав людини і правил карантину. Усунення вищенаведених недоліків пріоритетно потребує розгорнутого врегулювання обмежень та гарантій реалізації громадянських і політичних прав людини в умовах пандемії COVID-19 у профільному Законі України «Про запобігання поширенню COVID-19 в Україні», положення якого найбільш всебічно та послідовно доцільно реалізовувати в рамках правового режиму надзвичайного стану [4, с. 16-17].

К. Л. Бугайчук, досліджуючи більш прикладні проблеми здійснення функцій правоохоронними органами в умовах пандемії, зазначає, що положення чинного законодавства України з питань запровадження адміністративної відповідальності за порушення карантинних правил, а також організації роботи державних та правоохоронних органів, у тому числі Національної поліції, із цих питань потребують удосконалення стосовно: приведення у відповідність до нормативних вимог переліку осіб, уповноважених складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП; віднесення до повноважень органів судової влади розгляду справ про адміністративні правопорушення щодо невиконання законних розпоряджень суб'єктів реалізації державної санітарної та протиепідеміологічної політики, а також удосконалення переліку осіб, що мають право складати протоколи за цим видом адміністративних правопорушень; внесення змін до переліку органів та посадових осіб, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення щодо порушення санітарних правил; приведення змісту ст. 262 КУпАП у відповідність до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; розширення переліку повноважень Національної поліції щодо перевірки документів та здійснення поліцейського піклування в умовах карантинних обмежень [5, с. 153].

В.В. Крикун теж вказує на певну невідповідність законодавчих вимог викликам сучасності, а саме пропонує розмежувати повноваження суб'єктів, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 43-3 КУпАП, надавши повноваження на складання протоколів про порушення будь-яких санітарно-гігієнічних та санітарно-протиепідемічних правил і норм уповноваженим особам центральних органів виконавчої влади, що формують (Міністерство охорони здоров'я України) та реалізують (Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів) державну політику в галузі санітарного та епідемічного благополуччя населення, органів місцевого самоврядування в Україні, а стосовно порушень правил каран-

тину щодо людей – уповноваженим особам Національної поліції України, центральних органів виконавчої влади, що формують та реалізують державну політику в галузі санітарного та епідемічного благополуччя населення, та органів місцевого самоврядування України. Зазначене можливе через внесення законодавчих змін до п. 1 ч. 1 ст. 225 КУпАП, де після цифр 44-3 слід додати текст: « ... (у частині порушень правил щодо карантину людей) ». Крім того, зазначає, що органи Національної поліції України займають провідне місце у сфері забезпечення прав людини, законності, публічного порядку та безпеки, зокрема й у сфері протидії поширенню інфекційних хвороб серед населення. Проте лише правильний законодавчий підхід до визначення повноважень цього правоохоронного органу забезпечить належний механізм його функціонування та баланс повноважень щодо інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування під час виконання ними суміжних завдань [6, с. 161-162].

Держава встановлює правила поведінки в умовах карантину, яких і бізнес, і громадяни мають дотримуватися неухильно. І якщо система охорони здоров'я рятує тих, хто вже не дотримався цих карантинних правил, то система правоохоронних органів повинна контролювати дотримання вимог законодавства щодо правил боротьби з розповсюдженням інфекції.

За словами заступника Голови Національної поліції України О.Ю. Фацевича, правоохоронці націлені на профілактичну роботу при проведенні епідеміологічних заходів та забезпеченні правопорядку. «Ми сподіваємося на розуміння громадян щодо необхідності дотримання обмежувальних умов карантину. Якщо особа вперше порушує протиепідеміологічні заходи і одразу ж усуває недоліки, то відповідно з нею поліцейські проводять профілактичну бесіду і не складають адміністративні протоколи. Проте у нас є багато фактів систематичного порушення суб'єктами господарювання та керівниками комунальних підприємств. У таких випадках поліцейські реагують відповідно – складають адміністративні протоколи», - сказав О.Ю. Фацевич. Також посадовець зазначив, що підрозділи Національної поліції України несуть

службу в посиленому режимі з березня, з початком пандемії. Загалом із початку введення карантину поліцейські склали 21 628 адміністративних протоколів, пов'язаних з порушенням карантинних заходів [7].

Слід звернути увагу на те, що Національна поліція України як держаний орган сьогодні в умовах пандемії займається не лише складанням адміністративних протоколів за порушення карантинних правил. Так, ситуація з коронавірусною інфекцією (COVID-19) використовується злодіями для здійснення протиправних дій, зокрема шахрайств. Так, співробітники кіберполіції постійно перевіряють інформацію щодо вчинення можливих протиправних дій, у тому числі онлайн-шахрайств, пов'язаних з коронавірусом. За результатами розпочинаються кримінальні провадження, ідентифікуються особи, які причетні до організації чи участі в шахрайських схемах, використовуючи ситуацію з COVID-19. Також із початку карантинних заходів кіберполіція постійно блокує Інтернет-посилання, що використовувалися шахраями в злочинних цілях [8].

У цілому, як суспільству, так і поліцейським необхідно розуміти, що алгоритмів дій в умовах карантину, заздалегідь розроблених під коронавірусну інфекцію (COVID-19), немає, вони тільки напрацьовуються, карантинний режим є новим і не типовим для всіх наявних поколінь населення України. Із завданнями, які ставляться Національній поліції України, її працівники стикаються вперше, і жодного досвіду з їх виконання у них немає і бути не могло.

Тому з боку громадян має здійснюватися неухильне дотримання вимог законодавства щодо карантинних заходів; дотримання заходів особистої безпеки від зараження інфекційними хворобами; свідоме та терпиме ставлення до поліцейських, які вимагають від них дотримання правил попередження розповсюдження інфекційних хвороб. Усім людям необхідно пам'ятати, що з урахуванням відомих сьогодні характеристик коронавірусної інфекції (COVID-19) недотримання вимог щодо запобігання її поширенню наражає на небезпеку не тільки самого порушника, а, що найстрашніше, необмежену кількість інших людей. Чим довше захворю-

вання буде циркулювати в суспільстві – тим довше будуть існувати обмеження, пов'язані з його розповсюдженням.

З боку поліцейських при здійсненні як повсякденних функцій, так і завдань, пов'язаних із дотриманням карантинних заходів, слід пам'ятати та враховувати: нетиповий характер пандемічної ситуації для населення; відсутність досвіду поведінки в умовах карантину; відносно незначне поширення захворюваності, що породжує дещо недбале ставлення громадян до карантинних заходів; зменшення доходів населення та викликану цим соціальну напруженість; зміну психоемоційного стану населення у зв'язку з вимушеною зміною кола соціальних зв'язків та їх тривалістю і інтенсивністю.

Усі ці обставини вимагають від поліцейських зваженості в рішеннях, психоемоційної витривалості та стійкості, готовності до роботи в умовах дотримання заходів особистої безпеки від зараження коронавірусною інфекцією (COVID-19) при виконанні повсякденних завдань. І головне, що необхідно пам'ятати, – поширення коронавірусної інфекції (COVID-19) є першим для нашої країни і покоління, які в ній живуть, випадком роботи в умовах глобальної пандемії. Але важко вказати, чи це останній такий випадок. В умовах глобалізації світу, високої інтенсивності переміщення населення та широкого кола соціальних зв'язків виникнення нового захворювання в одній точці світу швидко переростає в глобальну пандемію. Досвід останніх двох десятиліть вказує про вкрай швидке розповсюдження будь-якого інфекційного захворювання, а смертність від нього тільки питання характеристики самого захворювання. Тому напрацювання вмінь та навичок дій поліцейських у подібних ситуаціях є вимогою сьогодення і має нетимчасовий характер. Готовність до адекватних дій у майбутньому може дозволити уникнути ситуації, яка має місце сьогодні з поширенням коронавірусної інфекції (COVID-19).

Висновки

Сучасний етап розвитку ситуації з поширенням коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні потребує більш рішучих дій від усіх органів державної влади, спрямованих на блокування поширення цієї інфекції та ліку-

вання хворих. Вважаємо, що невідкладними заходами мають бути максимальне обмеження культурно-масових та спортивно-масових заходів, максимальний перехід на дистанційне навчання та дистанційну роботу, запровадження загальних карантинних обмежень вихідного дня, впровадження дієвих механізмів відшкодування підприємцям відповідних втрат, закупівля та розповсюдження вакцини від коронавірусної інфекції, забезпечення медичних закладів необхідним обладнанням та медикаментами для лікування цієї інфекції. Національна поліція України у цих умовах має діяти більш рішуче, жорстко припиняти порушення карантинних норм, зокрема притягати до відповідальності порушників режиму носіння медичних масок як серед громадян, так і серед осіб, які повинні такий режим забезпечувати у громадських, торговельних та інших місцях скупчення населення.

Література

1. Оперативна інформація про поширення коронавірусної інфекції 2019-nCoV DOI: <https://www.kmu.gov.ua/news/operativna-informaciya-pro-poshirennya-koronavirusnoyi-infekciyi-2019-ncov-1>
2. Бакумов О.С. До питання забезпечення Верховною Радою України соціально-трудових прав населення в умовах карантинних обмежень // Проблеми розвитку соціально-трудових прав та профспілкового руху в Україні : матеріали VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Харків, 28 травня 2020 р.) / за заг. ред. К. Ю. Мельника. Х. : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2020. С. 49-52.
3. Мельник К. Ю. Дистанційна робота як засіб забезпечення життєдіяльності людини та держави в умовах обмежувальних заходів, спрямованих на запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) // Тенденції розвитку науки трудового права та права соціального забезпечення: тези доповідей учасників міжнародної наук.-практ. конф. (м. Київ, 16 квітня 2020 р.) / за ред. проф. М.І. Іншина. Київ: ФОП Маслаков, 2020. С. 64-67.
4. Зозуля О.І. Громадянські та політичні права людини в умовах запобігання поширенню COVID-19 в Україні // Форум Права. 2020. № 61(2). С. 6–22. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.3702447>.

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто сучасний стан поширення коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні, діяльність державних органів, зокрема Національної поліції України в умовах карантинних обмежень, спрямованих на запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19), підходи науковців з удосконалення правового регулювання відповідних відносин.

Відзначається, що сучасний етап розвитку ситуації з поширенням коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні потребує більш рішучих дій від усіх органів державної влади, спрямованих на блокування поширення цієї інфекції та лікування хворих. Невідкладними заходами сьогодні мають бути максимальне обмеження культурно-масових та спортивно-масових заходів, максимальний перехід на дистанційне навчання та дистанційну роботу, запровадження загальних карантинних обмежень вихідного дня, впровадження дієвих механізмів відшкодування підприємцям відповідних витрат, закупівля та розповсюдження вакцини від коронавірусної інфекції, забезпечення медичних закладів необхідним обладнанням та медикаментами для лікування цієї інфекції. Національна поліція України у цих умовах має діяти більш рішуче, жорстко припиняти порушення карантинних норм, зокрема притягати до відповідальності порушників режиму носіння медичних масок як серед громадян, так і серед осіб, які повинні такий режим забезпечувати у громадських, торгівельних та інших місцях скупчення населення.

Ключові слова: поліція, карантин, коронавірусна інфекція, екстремальні умови, права людини, дистанційне навчання, поліцейський.

SUMMARY

The current state of coronavirus infection (COVID-19) spreading in Ukraine; the activities of state agencies, including the National Police of Ukraine in quarantine restrictions aimed at preventing the spread of coronavirus infection (COVID-19); the scholars' approaches to improving the legal regulation of relevant relations are considered in the article.

It is noted that the current stage of the development of the situation with the spread of coronavirus infection (COVID-19) in Ukraine requires more decisive actions from all state agencies aimed at blocking the spread of this infection and treating patients.

The maximum restriction on mass cultural and sports events; the maximum transition to distance learning and distance work; the introduction of general weekend quarantine restrictions; the introduction of effective mechanisms to reimburse entrepreneurs for relevant costs; the purchase and distribution of vaccines against coronavirus infection; the provision of the necessary equipment and medicines for this infection treatment to medical institutions should be taken as urgent measures today.

In these circumstances, the National Police of Ukraine must act more decisively, severely stop violations of quarantine norms, in particular, bring to justice violators of the wearing medical masks regime both among citizens and among those who must provide this regime in public, commercial and other crowded places.

Keywords: police, quarantine, coronavirus infection, extreme conditions, human rights, distance learning, police officer.

5. Бугайчук К.Л. Питання вдосконалення положень чинного законодавства України щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби covid-19 // Право і безпека.. 2020. №2 (77). С. 147-155. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2020.2.20>.

6. Крикун В. В. Об'єктивні ознаки адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 44-3 КУпАП, та їх вплив на обсяг повноважень Національної поліції України // Вісник ХНУВС. №2 (89). С. 153-163. DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2020.2.15>.

7. Нацполіція продовжує працювати в посиленому режимі, - Олександр Фатцевич DOI: <https://www.npu.gov.ua/news/Informacziya/naczpolicziya-prodovzhuje-praczuuvati-v-posilenomu-rezhimi-oleksandr-fatceвич/>

8. Кіберполіція заблокувала майже 10 000 Інтернет-посилань, які шахраї використовували під час пандемії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.npu.gov.ua/news/kiberzlochyni/kiberpolicziya-zablokuvala-majzhe-10-000-Internet-posilanyaki-shaxraji-vikoristovuvali-pid-chas-pandemiji/>.